

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.39.129/2011/6.szám

A Kúria a dr. Bajkai István ügyvéd által képviselt Harasztosi Veronika I. rendű és II. rendű felpereseknek a Budapest Főváros Kormányhivatala Szociális és Gyámhivatala /1056 Budapest, Váci u. 62-64./ - mint a Közép-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatala, illetve a Budapest Főváros Közigazgatási Hivatala Szociális és Gyámhivatala jogutódja - alperes ellen vagyonekezelői jog tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. március 30. napján kelt 9.K.34.517/2010/4. számú jogerős ítélete ellen a felperesek által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 9.K.34.517/2010/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 napon belül az alperesnek 40.000 /negyvenezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 36.000 /harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Budapest Főváros XI. kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatal Gyámhivatala 2003. június 16-án a XIII-1044-4/2003. számú határozatával kiskorú U. V. (született: 1996. június 22., anyja neve: H. V.) - mint eladó -, U. G. és H. I. - mint haszonélvezeti eladók -, valamint T. A. R. - mint állagvevő -, T. P. és T. Cs. - mint haszonélvezeti vevők - között 2003. március 20-án létrejött, a Budapest, XI. kerület, belterület /2 hrsz. alatt felvett - természetben a Budapest, XI. kerület, szám alatt található - ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződésben foglalt törvényes képviselői jognyilatkozatot kiskorú U. V. részéről jóváhagyta. A határozat megállapította, hogy a fenti ingatlan vételára 13

millió Ft, amely összegből az ingatlan 1/1 tulajdoni hányadának - haszonélvezeti joggal csökkentett - ellenértékeként a kiskorú 7.800.000 Ft összeget kap.

A határozat kötelezte a törvényes képviselőket, hogy a vételár összegének a kiskorút megillető részét fizessék be az OTP Bank Rt. Budapest, XI. kerületi fiókjánál, gyámhatósági fenntartásos betétkönyvbe.

A felperesek a határozatban foglalt kötelezésnek nem tettek eleget, ezért a gyámhivatal a szerződést nem záradékolta, így az ingatlan tulajdonjoga a kiskorúé maradt. A hatóságnál azonban jelentkeztek a vevők és igazolták, hogy a szerződésben foglalt kötelezettségüknek eleget tettek; mellékeltek a kiskorú szülei által aláírt átvételi elismervényt, amelyben kijelentik, hogy az ingatlan vételárát hiánytalanul átvették.

Erre figyelemmel a gyámhivatal a szerződést záradékolta, viszont felhívta a szülőket, hogy kötelezettségüket teljesítsék, a kiskorút megillető vételárát fizessék be gyámhatósági fenntartásos betétkönyvbe. A felszólításnak a szülők továbbra sem tettek eleget, ezért a kötelezettségük megállapítása iránt a gyámhivatal pert kezdeményezett a Budai Központi Kerületi Bíróságon.

A peres eljárás során a szülők kötelezettségüket elismerték, egyezségeket kötöttek az alperessel, amely szerint kötelezettségüket 2007. szeptember 30. napjáig teljesítik.

A bíróság a felek megkötött egyezségét végzéssel jóváhagyta, amely jogerőre emelkedett.

Az egyezségben foglalt határidő elteltével a felperesek továbbra sem tettek eleget kötelezettségüknek, a kiskorút megillető vételárát nem helyezték el gyámhatósági betétkönyvben. Ezen mulasztásra figyelemmel a gyámhivatal végrehajtási eljárást kezdeményezett.

A felperesek 2008. február 12-én azon kérelemmel fordultak a XI. kerületi Gyámhivatalhoz, hogy a kiskorú vagyoni ügyével kapcsolatos elszámolásukat fogadja el, és hagyja jóvá.

A kérelem szerint az elszámolást - miután a felpereseknek tartozásuk rendezéséhez szükséges készpénz nem áll rendelkezésükre - akként kívánják rendezni, hogy készpénz helyett a mellékletben csatolt adásvételi szerződés alapján gyermekük a Budapest, 1. számú Körzeti Földhivatalnál a XI. kerület, zártkert, /4 hrsz. alatt felvett, kivett lakóház, udvar, gazdasági épület megjelölésű zártkerti ingatlan 1/2 arányú tulajdoni hányadát megszerzi, gyermekük tulajdonszerzésének ellenértéke pedig tartozásuk beszámításával kerülne rendezésre, ezáltal tartozásuk a gyermekükkel szemben megszűnne.

A kérelemhez mellékelte tulajdoni lap szerint az ingatlan 1/1 arányú tulajdonosa az I. rendű felperes, az ingatlant 18551 CHF erejéig jelzáloghitel terheli az OTP Bank Nyrt. javára, továbbá a tulajdoni

lap tartalmaz egy 2007. december 6-án érkezett széljegyet, amelynek tartalma tulajdonjog-bejegyzés iránti kérelem, M. A. Cs-né, született P. M. javára.

A felperesek által szintén mellékletként csatolt ingatlan adásvételi szerződés egyrészt M. A. Cs-né - mint eladó -, másrésztől kiskorú U. V. - mint 1. számú vevő - és H. V. - mint 2. számú vevő - között jött létre.

A Budapest Főváros XI. kerület Újbuda Önkormányzata Polgármesteri Hivatal Gyámhivatala a 2008. április 1-jén hozott XIII-555-9/2008. számú végzésével kiskorú U. V. vagyoni ügyében a felperesek megbízásából képviselőjük által benyújtott adásvételi szerződésben foglalt törvényes képviselői jognyilatkozat jóváhagyására, és a jogüggyellett a szülőknek a kiskorú felé fennálló tartozása kiegyenlítésének jóváhagyására irányuló kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A végzés tartalmazta, hogy a szülők már 2003-ban kérelmezték a hatóságtól, hogy hagyja jóvá az édesanya tulajdonába került ingatlan tulajdoni hányadának a kiskorú általi megvételét oly módon, hogy a kiskorú tulajdonában levő, korábbi lakás eladásából származó vételár felhasználásra kerüljön. Ezt a kérelmet a gyámhatóság elutasította, tekintettel arra, hogy nem állt a kiskorú érdekében, hogy a saját szülőjétől vegyen olyan ingatlant, amelyet az anya két hónappal korábban vásárolt.

A kiskorú részére kirendelt eseti gondnok sem támogatta a jogüggyellett, és a hatóság azt is megállapította, hogy a kérelem benyújtásakor az anya - mint tulajdonos - még nem is került bejegyzésre a tulajdoni lapon.

A végzés ellen a felperesek fellebbezéssel éltek, amelynek elbírálása során a Közép-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal a 2008. május 16-án kelt B-91-13616/1/2008. számú végzésével az elsőfokú gyámhivatal végzését megváltoztatta akként, hogy a törvényes képviselői jognyilatkozat jóváhagyására irányuló kérelmet hatáskör hiányában elutasította.

A végzés tartalmazza, hogy ott, ahol az elsőfokú döntés „végzés” megjelölést használ, „határozat” megjelölés lép a helyébe.

A felperesek az alperes döntésével szemben bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztettek elő.

Az alperes a 2008. szeptember 10-én kelt B-91-13616/1/08. számú másodfokú döntés rendelkező részében található „végzés” megjelölést kijavította úgy, hogy a megjelölés helyébe a „határozat” megjelölés lép.

2009. február 26-án az alperes saját hatáskörben a 2008. május 16-án kelt, 2008. szeptember 10-én kijavított döntését felülvizsgálta

és a másodfokú határozatot módosította akként, hogy az alapdöntés rendelkező részéből törölte a „hatáskör hiányában” szóhasználatot.

A felperesek keresetének elbírálása során a Fővárosi Bíróság a 9.K.32.943/2008/15. számú ítéletével az alperes 2009. február 26-án kelt B-2430/09. számú határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

A megismételt eljárás során az elsőfokú gyámhivatal személyes meghallgatásra idézte a szülőket, amely meghallgatáson akként nyilatkoztak, hogy a 2008. február 11-én kelt kérelmükben foglaltakat továbbra is fenntartják.

Az elsőfokú hatóság kirendelte dr. R. B. ügyvédet a kiskorú eseti gondnokaként, aki a 2009. november 16-án kelt nyilatkozatában a szülők 2008. február 11-én kelt kérelméhez csatolt adásvételi szerződés aláírását, illetve a kiskorú nevében való törvényes képviselői nyilatkozatot megtagadta, azt nem adta meg.

Az eseti gondnok megítélése szerint a hivatkozott adásvételi szerződés jelen formájában nem áll a kiskorú érdekében.

Az eseti gondnok ezen álláspontját részletesen kifejtette és több indokkal is alátámasztotta.

A Budapest Főváros XI. kerület Újbuda Önkormányzata Polgármesteri Hivatal Gyámhivatala a 2009. december 30. napján kelt XIII-300/40/2009. számú határozatával a felperesek által benyújtott - a 2008. január 15-én kelt, a Budapest, XI. kerület, zártkert, 231/4 hrsz. alatt nyilvántartott ingatlanra vonatkozó - adásvételi szerződésben foglalt törvényes képviselői jognyilatkozatot a kiskorú részéről elutasította.

A felperesek fellebbeztek a határozat ellen, amelynek elbírálása során a Budapest Főváros Kormányhivatala Szociális és Gyámhivatala a 2010. március 26. napján kelt 90-372/7/2010. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperesek keresettel támadták meg a közigazgatási határozatokat, amelynek elbírálása során a Fővárosi Bíróság a 2011. január 14. napján kelt 9.K.32.784/2010/8. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította.

A felperesek felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be a jogerős ítélet ellen, a Kúria a 2012. február 15. napján kelt Kfv.IV.39.075/2011/10. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Budapest Főváros XI. kerület Újbuda Önkormányzata Polgármesteri Hivatal Gyámhivatala a 2008. április 8. napján kelt XIII-555-11/2008. számú határozatával kiskorú U. V. szüleitől - a

felperesektől - a vagyoni ügyekre vonatkozó törvényes képviseleti jogot megvonta, egyidejűleg kiskorú U. V. részére dr. R. B. ügyvédet vagyongazdálkodó eseti gondnoknak kirendelte.

A határozat rendelkező részében megállapította, hogy készpénzvagyon-követelés címén a kiskorút 7.800.000 Ft és járulékai készpénzvagyon illeti meg.

A felperesek fellebbeztek a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes jogelődje a 2008. május 16-én kelt B-91-13616-2/2008. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperesek keresettel támadták meg az alperes határozatát, amelynek elbírálása során a Fővárosi Bíróság a 2009. szeptember 9. napján kelt 9.K.32.942/2008/16. számú jogerős ítéletével a felperesek keresetét elutasította.

A felperesek által előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Legfelsőbb Bíróság a 2010. augusztus 31. napján kelt Kfv.III.37.946/2009/5. számú végzésével a Fővárosi Bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Döntését arra alapozta, hogy a felperesek kérték a kiskorút megillető vételár-rész felhasználásával megvásárolt ingatlanban a kiskorú tulajdonjog-szerzéséhez való hozzájárulást, hogy ily módon elégíthessék ki a kiskorú követelését. E kérelem tárgyában hozott határozatok vonatkozásában jogorvoslati eljárás volt folyamatban.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint azon per kimenetelétől függ az, hogy a jelen ügyben felülvizsgálni kért határozat jogszerű-e. Abban az esetben ugyanis, ha mód van a felperesek által kezdeményezett beszámításra, akkor az elsőfokú hatóság által indított végrehajtási eljárás oka fogyottá válik, azt meg kell szüntetni. Ebben az esetben nem állnának fenn azok a körülmények, amelyekben a jelen ügy tárgyát képező határozatok alapulnak; azon kérdésben való döntés előkérdése ezen eljárásnak.

A megismételt eljárás során a felperesek kereseti kérelmüket fenntartották, bizonyítási indítványt terjesztettek elő az elsőfokú hatóság ügyintézőjének, Antalik Józsefnek a meghallgatásával kapcsolatosan.

A Fővárosi Bíróság a megismételt eljárás eredményeként hozott ítéletében a felperesek keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a jelen per tárgya a felperesek vagyongazdálkodói jogának megvonása.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a jelen ügyben irányadó jogszabályok a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény /a továbbiakban: Csjt./ 82. § /1/ bekezdése és 87.

§ /2/ bekezdése, amely szerint a gyámhatóság egyes vagyoni ügyekre, vagy az ügyeknek meghatározott csoportjára nézve a szülőtől a törvényes képviselőt jogát megvonhatja, ha attól lehet tartani, hogy a szülő a képviselőt nem a gyermek érdekeinek megfelelően gyakorolná.

Az elsőfokú bíróság ezen jogszabályhely alapján azt állapította meg, hogy a gyámhatóságnak nem kell azt megvárnia, hogy egy adott vagyoni ügyben a szülő a gyermek érdekeit sértő magatartást tanúsítson, hanem már ennek veszélye esetén is - tehát ha csak tartani lehet attól, hogy a szülő ezt a képviselői jogát nem a gyermek érdekeinek megfelelően gyakorolja - megvonhatja a vagyoni ügyre, vagy annak meghatározott csoportjára nézve a szülőtől a törvényes képviselői jogot.

Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a tárgyalás felfüggesztésének eseteit a törvény a bíróságra nézve részben kötelező (imperatív), részben megengedő (fakultatív) módon szabályozza. A fakultatív felfüggesztésre a Pp. 152. § /1/, /2/ bekezdése vonatkozik, amely lehetőséget ad a bíróságnak a felfüggesztésre, ha a per eldöntése olyan előzetes kérdés elbírálásáról függ, amelynek tárgyában más bíróság (büntető, polgári) vagy közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozik a döntés. Ez tehát egy lehetőség, ami a bíróság megítélésétől függ. A Pp. 153. § /1/ és /2/ bekezdése szabályozza a felfüggesztés kötelező, imperatív eseteit.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a 2011. január 14. napján kelt 9.K.32.784/2010/8. számú ítéletében a törvényes képviselői jognyilatkozat jóváhagyása iránti felperesi kérelmet elutasította, ezáltal a felperesek által felajánlott ingatlan beszámításának jóváhagyásával kapcsolatos eljárás jogerősen befejeződött, így jelen eljárás felfüggesztésére nem kellett hogy sor kerüljön.

Az elsőfokú bíróság a Csjt. 2. § /1/ bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy a szülők gondos vagyonkezelése akkor lenne megállapítható, ha a 2003. évben kötött adásvételi szerződés jóváhagyását követően hozott jogerős gyámhivatali határozatban foglaltaknak - de legalább a későbbiekben zajló bírósági eljárás során kötött jogerős egyezségnek - eleget tesznek, és a kiskorúra eső 7.800.000 Ft-ot fenntartásos betétkönyvben elhelyezik. A szülők azonban ennek nem tettek eleget, a gyermekük javára nem helyezték letétbe az őt megillető, ingatlan-eladásból származó összeget. Ezzel a magatartásukkal a vagyonkezelés szabályait szándékosan megsértették, vagyonkezelésük tehát nem mondható rendesnek, megfelelő gondosságot nem tanúsítottak, így az alperesi határozat a Csjt. 82. § /1/ bekezdését nem sérti.

A Csjt. 86. § /1/ bekezdése alapján kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy nem vitásan a szülői felügyeletet gyakorló szülő joga és

kötelessége, hogy a kiskorú gyermekét vagyoni ügyekben képviselje, azonban a 86. § /2/ bekezdése szerint a szülő képviseleti joga nem terjed ki a gyermek olyan vagyonával kapcsolatos ügyekre, amely vagyon nem tartozik kezelése alá. Az a szülő, akinek vagyonkezelői joga nincs, vagyoni ügyekben gyermekét nem képviselheti.

Az elsőfokú bíróság leszögezte, hogy a felülvizsgált határozat tárgya éppen az volt, hogy a hatóság a felpereseknek a kiskorú vagyoni ügyeire vonatkozó törvényes képviseleti jogát megvonta, tehát az alperes a felhívott törvényhelyet nem sértette meg.

A felpereseknek a Csjt. 87. § /1/, /2/ bekezdés sérelmére való kereseti hivatkozása kapcsán az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a szülőknek még 2003-ban egy jogerős hatósági határozat alapján 7.800.000 Ft fizetési kötelezettségük keletkezett kiskorú gyermekükkel szemben, amelynek több mint 8 év elteltével sem tettek eleget, így a gyermek a szülőktől nem jutott hozzá jogos követeléséhez.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint - az alperes a Csjt. 87. § /2/ bekezdése rendelkezésének megfelelően hozta meg döntését, amikor a szülőktől a törvényes képviseleti jogot megvonta.

Hangsúlyozta, hogy a vagyoni ügyekre vonatkozó törvényes képviseleti jog megvonásához nem szükséges konkrét törvénysértő magatartást megvalósítani. Ennek hiányában már akkor is megvonható a képviseleti jog, ha csak tartani lehet attól, hogy a gyermek érdekeit nem megfelelően gyakorolja a szülő. A perbeli esetben nem csak a jövőre nézve lehetett tartani attól, hogy a felperesek a szülői képviseleti jogukat nem a gyermek érdekeinek megfelelően gyakorolják, hanem az irányadó tényállás szerint nem volt vitatható, tényként megvalósult az, hogy a szülői képviseleti jogukat nem a gyermek érdekének megfelelően gyakorolták akkor, amikor a vételárból a gyermeket megillető jogos összeget nem a gyermekük javára fordították.

Megállapította azt is az elsőfokú bíróság, hogy alaptalanul hivatkoztak a felperesek a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény /a továbbiakban: Gyvt./ 11. § /1/ bekezdésének, továbbá a Ket. 72. § /1/ bekezdésének és 101. § /3/ bekezdés a) pontjának sérelmére.

Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a per tárgya kizárólag az volt, hogy lehetett-e tartani attól, hogy a szülők a gyermek vagyoni ügyeiben a képviseleti jogot nem a gyermek érdekeinek megfelelően gyakorolják, ez pedig a rendelkezésre álló iratokból, az elsőfokú hatóság által lefolytatott bizonyítási eljárásból egyértelműen - a felperesek által felajánlott tanúbizonyítás és a felperesek meghallgatása nélkül is - megállapítható volt.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati

kérelmet, annak hatályon kívül helyezését kérték, a keresetükben foglaltakat fenntartották.

Arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet sérti a Csjt. 82. § /1/ bekezdését, 87. § /1/, /2/ bekezdését, a Gyvt. 11. § /1/ bekezdését, a Ket. 72. § /1/ bekezdését, 101. § /3/ bekezdés a) pontját és 111. § /1/ bekezdés, továbbá a Pp. 275. § /5/ bekezdését. Ezen jogszabályok téves értelmezéséből kifolyólag - illetve azáltal, hogy a tényállást a Legfelsőbb Bíróság végzésében foglaltak ellenére az elsőfokú bíróság nem tárta fel teljes körűen - tévesen és jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a felperesek szándékosan megsértették a vagyonkezelés szabályait, továbbá attól lehet tartani, hogy a felperesek képviseleti jogukat nem a gyermek érdekében gyakorolják.

Nem helytálló a jogerős ítélet azon megállapítása sem, miszerint a felperesek a gyermekkel szemben ellenérdekű felek, valamint, hogy nem sérti a Gyvt. 11. § /1/ bekezdését az alperesi határozat, hanem ennek tesz eleget.

Hangsúlyozták a felperesek, hogy az ügyben eljáró gyámhatóságok nem fejtették ki, hogy mit jelent az „attól lehet tartani” törvényi kitétel. Nincs megfelelő indokolás arra, hogy - eltekintve az elszámolási kérelemtől, amely egyébiránt éppen a tartozás rendezésére irányult, és amelyet érdemben kellett vizsgálniuk - miért indokolt a képviseleti jog korlátozása. Ilyen alapon ugyanakkor bárkitől, akinek tartozása keletkezik, megvonható a törvényes képviseleti jog.

Álláspontjuk szerint éppen a gyermek érdekeit képviselték, amikor számára ingatlanvagyonot kívántak juttatni, ezt azonban az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, illetve figyelmen kívül hagyta.

A felperesek felülvizsgálati kérelmükben kérték a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alaposággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetért.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdése és 272. § /2/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható.

A felülvizsgálat kereteit a Pp. 275. § /2/ bekezdése rögzíti. E körben kiemeli a Kúria, hogy a felperesek által a felülvizsgálati

kérelemben megsértettként megjelölt jogszabályokat a jogerős ítélet részletesen idézi, értelmezi és összeveti azokat a perbeli tényállással.

Tekintve, hogy a felperesek a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértéseket már a keresetükben is megjelölték, és azokat illetően a jogerős ítélet részletesen állást foglalt, az abban foglaltakat a Kúria nem ismétli, azt az alábbiakkal támasztja alá.

Kiemeli a Kúria, hogy a Kfv.III.37.946/2009/5. számú végzésben hivatkozott eljárás a felperesek által kezdeményezett beszámítás tárgyában időközben - a rendkívüli jogorvoslati eljárást tekintve is - lezárult, a Kúria 2012. február 15-én kelt Kfv.IV.39.075/2011/10. számú ítéletével hatályában fenntartotta a Fővárosi Bíróság 9.K.32.784/2010/8. számú ítéletét, a felperesek felülvizsgálati kérelmét alaptalannak értékelte. Ezen felülvizsgálati ítéletben is rámutatott már arra a Kúria, hogy a felperesi szülők nem kerülhetik meg jogszabályi kötelezettségük teljesítését, gyermekük felé tartozásuk áll fenn; a gyámhivatal feladata, hogy ennek teljesítését nyomon kövesse, és a kiskorú érdekeinek érvényt szerezzen.

A jelen perben is rendelkezésre álló iratanyag alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperesi szülők 2003. évtől számíthatóan a gyermekükkel szemben fennálló készpénzfizetési - illetve gyámhatósági fenntartásos betétbe helyezési - kötelezettségüknek többszöri hatósági felhívás, egyezség, végrehajtási eljárás ellenére sem tettek eleget.

A Kúria álláspontja szerint megalapozottan vonta le az alperesi hatóság a felperesek magatartásából azon jogkövetkeztetést, hogy a szülők a képviselőt nem a gyermek érdekeinek megfelelően gyakorolják.

Helytállóan mutatott arra rá az elsőfokú bíróság, hogy ennek a veszélye is elegendő lett volna ahhoz, hogy a Csjt. 87. § /2/ bekezdése alapján a gyámhatóság a vagyoni ügyek tekintetében törvényes képviselői jogukat megvonja. Valójában azonban a szülők tényleges mulasztása, hosszú évek óta a gyermekükkel szemben fennálló fizetési kötelezettség negligálása kifejezetten indokoltá és szükségessé tette a gyámhatóság intézkedését a vagyonkezelői képviselőt megvonása tekintetében.

A felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések kapcsán utal arra is a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság nem alkalmazta, így meg sem sérthette eljárása során a Ket. rendelkezéseit, a bírósági eljárásra a Pp. szabályai voltak az irányadók.

Azt is megállapította a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.946/2009/6. számú végzésében foglalt iránymutatást - tartalmát tekintve - betartotta, e

tekintetben sem követett el semmiféle mulasztást.

Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felpereseket egyetemlegesen a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése és 82. § /1/ bekezdése szerint kötelezte.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperesek a 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése értelmében kötelesek.

Budapest, 2012. június 20.

**Dr. Tóth Kincső sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró,
Dr. Kalas Tibor sk. bíró**

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő